

schilderarchitect Francesco di Giorgio uit Siena, die een poos te Perugia werkte. Wat Pinturicchio aangaat behoeft geen twijfel te heerschen, want alle onzekerheid, die op het punt nog mag bestaan, wordt weggenomen bij aandachtige vergelijking van 's meesters eerste zelfstandige fresco te Rome in S. Maria in Aracoeli (1484) en van zijn wat latere schilderijen in het Appartamento Borgia (1492—'95). De paneeltjes

blanke paleishal, zij zijn van een virtuositeit, welke Fiorenzo nooit bereikte. Meer nog dan mieren zijn het goudhaantjes of glanzige loopkevers en de bruine figuur van St. Bernardinus beweegt er zich als een boktor tusschen. Het is kennelijk een jong talent, dat zich hier op het koord waagt. Het succes is onmiskenbaar: men heeft plezier in de episodien van dit onplechtig, anecdotisch behandelde heiligeleven; doch het gaat niet

AFB. 20. FIORENZO DI LORENZO. „GEBORTE”. PERUGIA.

zijn bevallig en dragen 't kenmerk door een levendiger talent te zijn ontworpen dan Fiorenzo ooit was. Diens vaste compositie en ietwat zware teekening kan men hoogstens in wee der schilderijtjes herkennen. De overige zijn juist opmerkelijk rank, boomen en figuren zelfs tot bij het spichtige af. Die bedrijvige mierenmenschjes op hun spillebeentjes, met de geestige kleurtjes van hun gewaden in een wijd landschap of voor een

aan te verkondigen, dat de serie „zum Hervorragendsten gehört, was das italienische Quattrocento hervorgebracht had” *). Nog moet worden opgemerkt, dat het jaartal 1473, op een eerepoort geschilderd, waarschijnlijk maakt, dat de paneeltjes

*) Jacobsen t. a. p. blz. 71. Afbeeld. aldaar pl. 36—40. Vgl. ook Bombe blz. 130—139, met belangwekkende, doch niet geheel overtuigende uiteenzetting.